

Arrest

**nr. 340 613 van 5 februari 2026
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 13 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 17 november 2025 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 25 november 2025.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart van Palestijnse origine te zijn, diende een verzoek om internationale bescherming in op 1 maart 2024.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), hoorde verzoeker op 3 juli 2025. Verzoeker werd daarbij bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is en zijn advocaat was daarbij aanwezig.

1.3. Op 6 augustus 2025 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU- Lidstaat die luidt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Palestijnse soennitische moslim te zijn geboren op [...] juli 2003 in Deir Al Balah (Gaza, Palestina). U werd groot gebracht door uw tante [E.M.] I M (OV. [...]). U werkte een jaar af van verpleegkunde studies in Gaza. Uw ouders en uw zes broers en zussen verblijven momenteel in een vluchtelingenkamp in Gaza. Begin 2023 kreeg u een relatie met uw maternale nicht [N.E.]. Jullie zijn verloofd en ook zij zit tot op heden in een vluchtelingenkamp in Gaza.

Uw vader is lid van Hamas en wou u rekruteren. Omwille van familiale problemen verliet u Palestina op 14 februari 2023. U ging via Egypte naar Turkije en van hieruit naar Griekenland. U kwam toe in Griekenland op 29 mei 2023 en diende er een verzoek om internationale bescherming in. Op 10 augustus 2023 kreeg u er de vluchtelingenstatus toegekend. Tot 13 augustus 2023 verbleef u in het vluchtelingenkamp in Leros (Rhodos, Griekenland). Zodra u uw paspoort kon gaan ophalen ging u eind augustus naar Thessaloniki. Op dezelfde dag reisde u naar Ioannina, waar uw tante [M.] in een opvangkamp verbleef.

Het leven in Griekenland was moeilijk. U verbleef vanaf uw aankomst in Ioannina tot uw vertrek op straat en in een kerk. U kon in totaal twee weken bij een kennis van uw tante verblijven. Als u uw gsm moest opladen ging u langs bij uw tante.

U ging via verschillende manieren op zoek naar een job, zonder succes. U kon er enkel illegaal werk vinden. U kon er ook geen taalles vinden.

U maakte verder enkele incidenten mee in Griekenland die u traumatiseerde. Zo zou u gewond zijn geraakt aan uw hand toen u uw tante wilde beschermen tegen Afghaanse mannen in het kamp waar zij zat. U bent hiervoor naar het ziekenhuis moeten gaan. U bent ook eens overvallen in Griekenland waardoor u veel documenten verloren bent. U diende hiervan klacht in en de mensen werden uit het kamp gezet. Verder gevolg zou hieraan niet gegeven zijn. . U besloot samen met uw tante Griekenland te verlaten.

U verliet per vliegtuig Griekenland op 29 februari 2024. U vroeg internationale bescherming in België op 1 maart 2024.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een afsprakenkaartje bij een kinesist in Lommel, een attest van verlies, kopieën van Nederlandse taalcertificaten, een print van een foto van uw gewonde hand, prints van foto's van uzelf, kopieën van Whatsapp gesprekken met Mitha Home, een print van een foto van een beschadigde hand, screenshots van Whatsapp gesprekken met Ajmal Rahmati Work en Lesa, een kopie van de personaliapagina van uw Grieks paspoort, een kopie van uw Griekse verblijfsvergunning, een kopie van een attest van het klinisch biologisch laboratorium van ziekenhuis Sint Jan, een kopie van de personaliapagina van uw Palestijns paspoort, een kopie van uw UNRWA kaart, een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart en een kopie van uw arbeidscontract in België.

Na uw persoonlijk onderhoud maakte uw raadsman via mail op 18 juli 2025 nog volgende opmerkingen over bij de notities van het persoonlijk onderhoud. Zo werd verduidelijking gegeven bij de foto's van een hand en een schorpioen en een video die u overmaakte, i.c. u wenst hiermee het lijden dat u meemaakte in Griekenland en het harde werk wat u er deed aan te tonen. Verder werd opgemerkt dat u in België eerst in een kaasmakerij en nu in een kippenfabriek (P.) werkt. In tegenstelling tot wat in de notities vermeld staat, zouden er verder geen juridische stappen zijn gezet tegen de mensen tegen wie u in Griekenland klacht indiende. Evenmin werden zij voor de rechter gebracht. Tot slot wordt een correctie aangebracht betreffende de naam van een persoon die met u in de kippenfabriek in Griekenland werkte, i.c. O. in plaats van A..

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (zie EURODAC HIT, verklaringen DVZ en

verklaringen CGVS) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigten van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigten gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van

tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn NGO's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.** Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u **onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.**

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting (CGVS, p. 10-13) voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

U vond er geen legaal werk, zo stelde u. Evenmin vond u onderdak. Dient hier vooreerst te worden opgemerkt dat u op 29 mei 2023 in Griekenland aankwam en er vervolgens een verzoek om internationale bescherming in Griekenland indiende.

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. U bevestigde ook dat u in het bezit was van uw AFM (CGVS p. 7).

Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

In het licht van bovenstaande, i.c. dat verzoekers die hun verzoek indienen na 31 december 2020 – wat in casu dus het geval was – automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker om internationale bescherming krijgen én gezien u vervolgens zelf laat optekenen dat u zich tot de gemeente wendde om de AFM krijgen en 1 à 2 weken diende te wachten om het te ontvangen (CGVS p. 7), kan er worden vanuit gegaan dat u in het bezit was van een AFM, aangepast aan uw status van 'begunstigde van internationale bescherming'.

U zou verschillende pogingen ondernomen hebben om legaal werk te vinden (CGVS p. 7). Los van het feit dat u hier niet verderkomt dan het uiten van blote beweringen, dient hier te worden opgemerkt dat uit het feit dat u in de periode die u in Griekenland verbleef en tijdens dewelke u legaal werk zou gezocht hebben, geen officieel werk vond, geenszins kan volstaan om te besluiten dat u uw basisrechten niet kon laten gelden en geen toegang had tot de arbeidsmarkt. Uw onvermogen om legaal werk te vinden in de betreffende periode kan aan tal van factoren te wijten zijn, i.c. gebrekkige taalkennis, niet beschikken over de vereiste capaciteiten, geen openstaande vacatures, U brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u hier in vergelijking met Griekse onderdanen anders werd behandeld. Bovendien verliet u reeds 6 maanden nadat u de vluchtelingenstatus verkreeg Griekenland (CGVS p. 8). Uit uw verklaringen blijkt tot slot dat u wel officieus werk vond in een kippenfabriek in Griekenland (CGVS p. 13). Dat het zwaar werk was, volstaat ook niet om te besluiten tot een schending van uw basisrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland.

Hetzelfde kan worden opgemerkt wat betreft uw woonsituatie. Zoals hierboven reeds werd opgemerkt beschikte u over uw AFM en had u aldus toegang tot de woningmarkt.

Kan hier nogmaals in herinnering gebracht worden dat u Griekenland reeds 6 maanden nadat u uw beschermingsstatus verkreeg heeft verlaten. Opnieuw mag het duidelijk zijn dat het feit dat u er in die periode (nog) niet in geslaagd was officieel onderdak te vinden, niet kan aantonen dat u, als begunstigde van internationale bescherming, de toegang tot de woningmarkt ontzegd werd. U kon wel, via via, een tijdje terecht in een appartement wat u illegaal kon huren. U betaalde hiervoor 15 euro per dag. Dat u uiteindelijk na 2 weken het appartement diende te verlaten omdat de verhuurder het appartement wilde verhuren aan andere personen, kan ook niet weerhouden worden om te besluiten dat u geen toegang had, of ingeval van een terugkeer naar Griekenland, zou hebben tot de huizenmarkt.

U verklaarde dat u voor de rest van de tijd op straat verbleef (CGVS p. 10 en 11). Hoewel kan worden aangenomen dat dit een moeilijke periode betrof, moet hierbij worden opgemerkt dat u niet aantoont dat u in de periode nadat u het appartement diende te verlaten en voor uw vertrek uit Griekenland verder nog doorgedreven pogingen ondernam om elders onderdak te vinden. U bleef ook zonder meer in Ioannina terwijl het u als begunstigde van internationale bescherming toegestaan is eender waar op het Griekse grondgebied

te gaan. Dat u aldus geen onderdak vond in Ioannina betekent logischerwijs niet dat u in Griekenland geen onderdak kon / kan vinden of toegang had / zal hebben tot de woningmarkt.

De voorgelegde foto van een beschadigde hand en de Whatsapp berichten waarmee u wil aantonen dat u naar werk en onderdak zocht kunnen geen ander licht werpen op voorgaande. Vooreerst kan uit de foto van een beschadigd hand niet worden afgeleid dat dit effectief uw hand betreft. Dit terzijde, en zelfs al zou het vaststaan dat dit uw hand betreft, quod non, dan nog kan dit enkel aantonen dat uw hand (licht) beschadigd werd doch wanneer, waar en onder welke omstandigheden dit gebeurde kan uit de foto niet worden afgeleid. Wat er ook van zij, in elk geval volstaat deze foto niet om te besluiten dat u in Griekenland geen mogelijkheid had noch zal hebben in geval van een terugkeer om er werk te vinden. De screenshots van verschillende Whatsapp waarmee u uw zoektocht naar werk en huisvesting wil staven, kunnen voorgaande evenmin omvormen. Dergelijke berichten kunnen immers makkelijk gemanipuleerd zijn wat de inhoud betreft en wie de personen zijn tussen wie deze gesprekken plaatvonden, kan evenmin worden nagegaan. Zelf al zou het vaststaan dat dit gesprekken betreft die u voerde in uw zoektocht naar werk en onderdak, quod non, dan nog blijkt uit deze gesprekken geenszins dat u, een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, geen toegang had of zou hebben tot de arbeids- en huisvestingsmarkt.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Zoals reeds vastgesteld bent u een relatief korte tijd na de toekenning van de status vertrokken, i.e. zes maanden na het krijgen van vluchtelingenstatus (CGVS, p. 8). Hetgeen niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. Blijkt bovendien dat u duidelijk beschikte over een netwerk, zijnde uw broer in België en uw tante en haar familie die meereisde van Turkije naar België, en middelen om uw vertrek en verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen. Dit getuigt dan weer van een zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden.

Waar u stelt dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een gewelddadig incident met Afghanen in het kamp waar uw tante verbleef dient vooreerst opgemerkt te worden dat dit blote beweringen betreffen die u geenszins weet te staven. De prints van foto's die u voorlegde, kunnen hier niet weerhouden worden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs. De foto van uw hand – met naamsvermelding – toont enkel dat u medische zorgen kreeg maar waarom dit het geval was en wanneer dit was, blijkt niet uit de voorgelegde foto. De overige foto's – u op de grond en een close-up van uw gezicht – bevatten evenmin informatie over wat zich hieraan voorafgaand afspeelde noch aangaande de plaats en het tijdstip dat dit zich afspeelde.

Wat er ook van zij, moet hoe dan ook worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze aantoont dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. U diende hiervan geen klacht in. Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat u wel degelijk beroep kon doen op / bescherming kon krijgen van de Griekse autoriteiten (zie infra).

U werd na die aanval wel naar het ziekenhuis gebracht, bent er verzorgd en heeft er vervolgens een nacht verbleven. U verklaarde dat een arts u geopereerd heeft aan uw hoofd. U moest vervolgens nog drie dagen langer in het ziekenhuis blijven en vervolgens nog terugkeren voor verder opvolging, maar u ging vrijwillig weg na een dag. U liet dit niet aan de arts weten en keerde ook niet meer terug voor de opvolging. U heeft geen idee of deze behandeling iets gekost heeft – u betaalde in elk geval niets - noch kan u hiervan medische stukken neerleggen (CGVS, p. 15). Dat u dan aangeeft dat het u in Griekenland aan medische zorg ontbrak (CGVS, p. 15) wordt dan ook compleet onderuit gehaald in het licht van voorgaande. Niet alleen

heeft u er medische verzorging genoten, u hebt er zélf voor gekozen het ziekenhuis vroegtijdig te verlaten zonder enige melding hiervan aan het ziekenhuis(personeel).

Verder verklaarde u ook overvallen geweest te zijn. Ook hiervan legt u vooreerst geen enkel tastbaar begin van bewijs neer en baseert u zich weer op blote beweringen die u geenszins weet te staven. Wat er ook van zij, van dit incident beweert u wel klacht ingediend te hebben. Blijkt uit uw verklaringen voorts dat u wel degelijk geholpen werd, namelijk uw klacht werd genoteerd en de mannen die u overvallen hebben zijn uit het kamp gezet (CGVS, p. 15). Dat er verder niets met uw klacht zou zijn gebeurd betekent hoegenaamd niet dat u geen bescherming kon, of kan, krijgen van de Griekse autoriteiten. Het onvermogen van de Griekse politie om effectief stappen te ondernemen kan immers aan tal van factoren te wijten zijn, e.g. gebrek aan bewijzen, daders onbekend, Naar wat u zelf verklaarde liet de politie u weten dat ze daders niet konden vinden (CGVS p. 15). Het mag duidelijk zijn dat er in dit geval geen verdere concrete actie kan ondernomen worden. Een onwil of onkunde uitgaande van de Griekse autoriteiten u de nodige bescherming te bieden, kan uit voorgaande evenwel niet worden afgeleid.

Aangezien u dus wel degelijk bij de politie terecht kon voor de overval waar u het slachtoffer van zou geweest – dit deed zich voor toen u nog in het opvangcentrum verbleef - kan niet begrepen worden waarom u dan later, voor de aanval door de Afghaanse mannen, geen enkele poging ondernam u opnieuw tot de autoriteiten te wenden.

U toont aldus niet aan dat u, als begunstigde van internationale bescherming uw grondrechten niet kon laten gelden.

Ook het feit dat u, zoals u beweerde, bij uw aankomst in Griekenland werd mishandeld door de politie, doet hieraan geen afbreuk. Hoewel dergelijk gedrag zeker laakbaar is, dient te worden opgemerkt dat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming moet worden beoordeeld in het kader van uw verzoek. Het geweld wat u zou meegemaakt hebben met de Griekse politie betreft feiten die zich voordeden op een welbepaalde plaats en met welbepaalde individuen op een bepaald tijdstip, i.c. bij uw aankomst in Griekenland en dus vóór u de status van internationale bescherming kreeg toegekend.

Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert. U legt echter géén overtuigende stavingsstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde stukken vermogen ook geen ander licht te werpen op voorgaande. De kopie van uw Palestijnse identiteitskaart en de kopie van uw Palestijns paspoort bevestigen louter uw persoonsgegevens. De kopie van de UNRWA kaart bevestigt uw UNRWA registratie die ook niet ter discussie staat. Deze stukken spreken zich echter niet uit over de feiten die u in Griekenland zou hebben meegemaakt en omwille waarvan u het land beweerde te hebben verlaten. De foto van de schorpioen en de video van de plek waar uw (zegt) verbleven te hebben, voegen niets wezenlijks toe aan uw relaas. Immers, waar en wanneer deze foto/video gemaakt is blijkt geenszins uit de voorgelegde stukken. Deze stukken kunnen geenszins weerhouden worden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs ter staving van de problemen die u zou gehad hebben in Griekenland.

De documenten die uw werk en taallessen in België staven kunnen verdienstelijk genoemd worden maar staan los van uw verzoek die beoordeeld wordt ten aanzien van Griekenland en niet ten aanzien van België.

Het attest van verlies toont aan dat u aangifte deed bij de Belgische politie van verlies van 'een document'. Over welk document het hier gaat blijkt niet uit het attest. Dat u aangifte deed betekent voorts nog niet dat u ook daadwerkelijk 'dit document' verloor. In elk geval kan dit document ook geen ander licht werpen op voorgaande bevindingen aangaande uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland.

De kopieën van uw Griekse reispas en verblijfsverbliffsvergunning bevestigen enkel dat u internationale bescherming geniet in Griekenland maar spreken zich evenmin uit over uw situatie ginds.

Het Belgisch medisch attest van het klinisch biologisch laboratorium toont aan dat u een (bloed)onderzoek onderging, niets meer en niets minder. Het afsprakenkaartje bij een kinesist toont enkel aan dat u vier afspraken had voor kinesitherapie. Meer informatie blijkt uit deze stukken niet.

De overige documenten werden hierboven besproken.

De opmerkingen die door uw raadsman na het onderhoud werden overgemaakt, werpen ook geen ander licht op voorgaande. Los van het feit dat het hier loutere postfactum beweringen betreffen en een aanpassing van een naam, betreffen de opmerkingen geen elementen die inhoudelijk tot een andere beoordeling kunnen leiden.

De procedure in hoofde van uw tante [M.] is nog hangende.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u de vluchtelingenstatus werd verleend door Griekenland en dat u om die reden direct noch indirect mag worden teruggeleid naar Palestina”.

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 1, A (2) en 1, D van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: 'Vreemdelingenwet'), van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 3, 8 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens van 4 november 1950, goedgekeurd door de wet van 13 mei 1955 (hierna: 'EVRM'), van artikel 3 van het Verdrag voor de Rechten van het Kind, van het proportionaliteitsbeginsel en de rechten van de verdediging, van de taalwetgeving en van de artikelen 51/4, 57/2, 57/5 ter, 57/4, 57/5 quater, 57/6, 57/6/1 en 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 1, 2, 4 en 13/1 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Verzoeker voert ook een manifeste appreciatiefout aan.

2.2. Verzoeker stelt vooreerst dat het CGVS geen beslissing van niet-ontvankelijkheid nam binnen de door de Vreemdelingenwet gestelde termijn waardoor het CGVS niet meer over deze bevoegdheid conform artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet beschikt. Door alsnog een niet-ontvankelijkheidsbeslissing te nemen, pleegt de commissaris-generaal machtsoverschrijding, minstens machtsafwending. Dit is bovendien een miskennis van de rechten van verdediging aangezien ook de beroepstermijn van verzoeker verkort wordt tot 10 dagen. Het CGVS respecteert echter zelf de termijnen niet waardoor het onterecht is deze korte termijnen op te leggen aan verzoeker.

Verzoeker benadrukt dat hij een grondige vrees voor vervolging in zijn land van herkomst heeft en daarom nood heeft aan internationale bescherming. Dit wordt op zich niet betwist door het CGVS, aangezien de bestreden beslissing stelt dat verzoeker niet mag teruggeleid worden naar zijn land van herkomst. Evenwel zou verzoeker internationale bescherming bekomen hebben in Griekenland. Verzoeker meent dat deze bescherming, voor zover deze verleend werd, niet effectief is. Verzoeker meent dat er genoeg elementen zijn, op basis van de objectieve beschikbare informatie en zijn eenduidige en coherente verklaringen, om zijn vrees voor vervolgingen in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel. Verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en te staven waardoor hem het voordeel van de twijfel verleend dient te worden.

Vervolgens gaat verzoeker in op het gehoor dat niet in het Nederlands verliep. Nochtans is de taal van het onderzoek in zijn verzoek tot internationale bescherming het Nederlands. Er werd duidelijk geen gebruik gemaakt van het Nederlands bij het afnemen van het gehoor, noch bij het notuleren. De taalwetgeving in België is echter van openbare orde waardoor er niet van afgeweken kan worden. Bovendien blijkt nergens uit tussen welke talen er getolkt werd. Nergens wordt vermeld naar welke taal de tolk Arabisch vertaalde en of deze tolk de talen waartussen hij vertaalde ook effectief machtig was. Bovendien staat vast dat de

medewerker van EUAA het Nederlands niet machtig was aangezien het gehoorverslag vertaald diende te worden naar het Nederlands. Verder stelt verzoeker zich ook vragen bij de wettelijke grondslag van een gehoor door iemand die geen lid is van het CGVS en is bovendien niet geweten welke nationaliteit de ondervrager van EUAA had. Hij vreest dat deze de Griekse nationaliteit had, wat een bijkomend probleem met zich mee brengt nu zijn verzoek om internationale bescherming een zekere inhoud tegenover de Griekse autoriteiten. De medewerker van EUAA, indien deze effectief de Griekse nationaliteit heeft, is mogelijks niet objectief geweest, wat een invloed kan hebben op de vraagstelling. Verzoeker trekt ook de accuraatheid van het verslag in twijfel en stelt dat het administratief dossier niet volledig is. Daarnaast komt ook de onafhankelijkheid van de CGVS in het gedrang. De vraag rijst of de EUAA onder de noemer "*andere instantie*" valt. Verzoeker meent dat dit niet het geval is, nu deze gedetacheerde niet behoort tot een Belgische Instantie. Verzoeker trekt daarnaast ook in twijfel dat het gedetacheerde personeelslid van het EUAA over het nodige diploma beschikt. Verzoeker concludeert dat het gehoor niet wettelijk uitgevoerd werd, noch dat ervan op wettige wijze verslag gedaan werd waardoor het nietig verklaard dient te worden en de bestreden beslissing zelf bijgevolg vernietigd dient te worden.

Daarna gaat verzoeker in op zijn procedurele noden. Hij stelt dat de commissaris-generaal geen onderzoek gedaan heeft naar de bijzondere procedurele noden die hij nodig zou kunnen hebben. Er wordt hem slechts één vraag gesteld waarop ook geen antwoord genoteerd wordt. Dit kan niet volstaan als onderzoek naar procedurele noden. Bovendien geeft verzoeker meteen bij het begin van het persoonlijk onderhoud aan gezondheidsproblemen te hebben. Er wordt echter geen rekening gehouden met zijn psychologische problematiek. Er kan nochtans aangenomen worden dat de huidige situatie in Gaza op verzoeker weegt. Verzoeker verwijst naar het verslag van ULYSSE van 20 juni 2024 met betrekking tot de psychologische problemen van Palestijnen. Er wordt geen rekening gehouden met zijn psychische kwetsbaarheden als gevolg van de feiten die hij meemaakte in zijn land van herkomst, omwille van de feiten die er thans gebeuren en omwille van datgene wat hij meemaakte in Griekenland en tijdens zijn reisweg.

Verzoeker betwist de effectiviteit van de bescherming die hij in Griekenland gekregen heeft en haalt ook aan dat de actualiteit van zijn status door het CGVS niet nagegaan werd en aangetoond wordt. Verder verwijst het CGVS naar verouderde informatie waardoor het zijn medewerkingsplicht niet nakomt. Verzoeker brengt recentere informatie bij waaruit hij citeert. Hij stelt dat het CGVS zich onterecht baseert op een vermoeden van respect van de grondrechten in Griekenland en verwijst in het kader hiervan naar internationale rechtspraak. De Belgische autoriteiten beroepen zich onterecht op het vertrouwensbeginsel. Verzoeker gaf namelijk aan dat de rechten van internationaal beschermden in Griekenland helemaal niet dezelfde zijn als deze van de eigen Griekse bevolking.

Statushouders worden bijvoorbeeld uitgesloten van de mogelijkheid tot gezinshereniging. Verzoeker meent dat dit element hem belet een normaal leven uit te bouwen in Griekenland aangezien hij een verloofde heeft die zich in Gaza bevindt. De bestreden beslissing is dan ook behept met een manifeste appreciatiefout, nu een gelijke behandeling verondersteld werd, terwijl dit niet het geval is. De verklaringen en de angsten van verzoeker komen overeen met de informatie van de objectieve bronnen omtrent de mensenonterende levensomstandigheden van asielzoekers en vluchtelingen in Griekenland. Ze moeten als aannemelijk en geloofwaardig beschouwd worden. Bovendien is de toestand nog erger voor diegenen die Griekenland verlieten en terugkerende statushouders zijn, nu zij wat zij aan netwerk konden uitbouwen verloren door het tijdsverloop dat zij in het buitenland, *in casu* België verbleven. Verzoeker heeft geen netwerk in Griekenland, maar heeft wel familie in België. De bestreden beslissing schendt desbetreffend duidelijk artikel 8 van het EVRM. De commissaris-generaal voert echter geenszins onderzoek naar de realiteit van de levensomstandigheden van vluchtelingen en asielzoekers in Griekenland (toegang tot huisvesting, voedsel, bescherming door de politie tegen geweld binnen de kampen...). Deze realiteit blijkt echter wél uit de verslagen, en is er één van uiterste precariteit, onmenselijkheid en mensonterendheid.

Verzoeker verwijst vervolgens naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en stelt dat de verwerende partij geen rekening houdt met zijn verklaringen. Het is niet omdat verzoeker over een ADET en een AFM beschikt heeft dat deze op heden nog geldig zijn. Verzoeker verwijst in dat verband naar de problematiek van de documenten in Griekenland en de algemene informatie hierover alsook naar de algemene informatie met betrekking tot toegang tot werk, taallessen, gezondheidszorg, huisvesting. Indien verzoeker de kans krijgt, zoals in België, dan kan hij zijn leven zelf op poten krijgen. De situatie in Griekenland was dan ook niet te wijten aan de houding en inspanningen van verzoeker, maar aan de Griekse context. Verzoeker heeft in Griekenland inspanningen geleverd, maar tevergeefs. Bovendien werden stukken die hij bijbracht om zijn inspanningen aan te tonen van de hand gewezen door het CGVS. Het CGVS is verder van mening dat verzoeker zelfredzaam is, maar het feit dat verzoeker afhankelijk was van vrienden, kennissen en zelfs onbekenden toont volgens verzoeker net aan dat hij niet in staat is om zelfstandig te leven. De steun die hij van zijn familie kon krijgen was bovendien beperkt aangezien zij zich in een vergelijkbare situatie als hij bevonden. Daarnaast werd verzoeker ook het slachtoffer van enkele veiligheidsincidenten waarbij de beoordeling door de commissaris-generaal van deze problemen puur subjectief is. Hij wijst bovendien op de racistische en discriminatoire houding vanwege de Griekse autoriteiten.

Ten slotte verwijst verzoeker nog uitgebreid naar algemene informatie omtrent het bekomen van documenten in Griekenland, waaronder een AFM en een AMKA. Verzoeker verblijft reeds meer dan een jaar niet meer in Griekenland waardoor het mogelijk is dat zijn ADET niet meer geldig is en zijn AMKA – voor zover hij deze al zou hebben - gedeactiveerd werd. Een hernieuwing of vervanging hiervan is verre van eenvoudig waardoor de toegang van verzoeker tot zijn rechten dan ook niet gegarandeerd is. Verzoeker concludeert dat hij geen andere keuze had dan uit Griekenland te vertrekken. Op basis van de bijgebrachte informatie blijkt duidelijk dat het vermoeden dat zijn rechten gerespecteerd zullen worden in Griekenland hem onterecht tegengeworpen wordt.

2.3. In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op de analyse ten opzichte van het land van herkomst. Hij verwijst uitgebreid naar het arrest van het Hof van Justitie (Grote Kamer) van 18 juni 2024 – Zaak C- 735/22 QY / Bondsrepubliek Duitsland. De Raad beschikt over volheid van bevoegdheid en verzoeker meent dat op basis van de verklaringen, documenten en informatie die hij bijbrengt er wel degelijk aanleiding is om over te gaan tot het verlenen van internationale bescherming. De afkomst van verzoeker uit Palestina wordt niet betwist. Verzoeker brengt algemene informatie bij waaruit de oorlogssituatie in Palestina blijkt. Verzoeker meent dat er aanleiding is hem het statuut van vluchteling toe te kennen, minstens dat van subsidiaire bescherming.

2.4. Verzoeker voegt aan het verzoekschrift volgende stukken toe:

1. Beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming status;
2. Aanstelling pro deo advocaat door het Bureau voor Juridisch Bijstand te Brussel;
3. Verslag ULYSSE dd. 20 juni 2024;
4. Artikel GAZA's toekomst in puin - Gaza's toekomst in puin: een generatie kinderen riskeert levenslange schade.

3. De nota met opmerkingen

De Raad ontvangt overeenkomstig artikel 39/72, § 1 van de Vreemdelingenwet op 25 augustus 2025 vanwege de commissaris-generaal een nota met opmerkingen waarin hij het gelijk van zijn beslissing herhaalt en repliceert op het verzoekschrift.

4. Beoordeling

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn). Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU.

4.2. Het persoonlijk onderhoud afgenomen door een EUAA-medewerker

Inzake de aangevoerde schending van artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet en artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 betreffende de werking van en de rechtspleging voor het commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wijst de Raad op het volgende.

Artikel 57/5ter, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen roept de verzoeker minstens eenmaal op voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming. De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt, worden bepaald door de Koning.

Wanneer een groot aantal vreemdelingen tegelijk om internationale bescherming verzoekt, waardoor het voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de praktijk onmogelijk is om tijdig het in het eerste lid bedoelde onderhoud af te nemen, kan de minister met instemming van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beslissen om het personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van dit onderhoud. In dergelijke gevallen krijgt het personeel van die andere instantie vooraf de relevante opleidingen zoals door de Koning bepaald voor het personeel van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.”

In dit wetsartikel wordt nergens gespecificeerd dat met ‘een andere instantie’ uitsluitend een Belgische instantie wordt bedoeld. De interpretatie van dit artikel wordt nader toegelicht in de Memorie van Toelichting bij artikel 57/5ter, § 1 van de Vreemdelingenwet (zie Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017, *Parl. Stukken*, DOC 54-2548/001). Hierin staat geschreven: “Deze nieuwe bepaling laat echter toe om ook personeel van een andere instantie – dus zonder dat zij voor het Commissariaat-generaal werken – in te schakelen voor het afnemen van het gehoor ingeval van een groot aantal gelijktijdige verzoeken. Het gehoor dient te gebeuren conform de voor het Commissariaat-generaal geldende procedureregels. De minister kan dergelijke beslissing enkel nemen mits instemming van de Commissaris-generaal. De Europese Commissie dient in overeenstemming met artikel 49 van richtlijn 2013/32/EU over deze uitzonderlijke maatregel te worden ingelicht. Er kan in de eerste plaats gedacht worden aan het tijdelijk inschakelen van het personeel van de Dienst Vreemdelingenzaken dat verantwoordelijk is voor de registratie van de asielaanvraag en de verklaring en de vragenlijst afneemt van de verzoeker. Daarnaast zou ook het personeel van andere (overheids)instanties of experts van een asiel dienst van een andere EU lidstaat kunnen worden ingeschakeld voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het kan ook gaan om experts aangesteld door EASO. De Commissaris-generaal kan vervolgens zonder nieuw gehoor op basis van het dossier en het inhoudelijk gehoor afgenomen door het personeel van een andere instantie een beslissing nemen over het verzoek. Dit laat het Commissariaat-generaal toe om in dergelijke uitzonderlijke situatie van een groot aantal gelijktijdige verzoeken efficiënter te werken en garandeert de tijdige afhandeling van de asielprocedure. Het blijft voor het Commissariaat-generaal echter steeds mogelijk om ingeval van twijfel een bijkomend gehoor te organiseren. Een belangrijke voorwaarde voor de toepassing van deze bepaling is dat in dergelijke gevallen het personeel van die andere instantie vooraf de relevante opleidingen moet krijgen voor het afnemen van een persoonlijk onderhoud. Het gaat enerzijds om de opleidingen die onder meer de in artikel 6, lid 4, onder a) tot en met e) van Verordening nr. 439/2010 opgesomde elementen bevatten, zoals internationale mensenrechten en het acquis inzake asiel van de Unie, gesprekstechnieken, enz. en anderzijds algemene kennis betreffende problemen die de geschiktheid van de verzoeker om een onderhoud te hebben negatief kunnen beïnvloeden, zoals aanwijzingen dat de verzoeker mogelijk in het verleden gefolterd is. Deze opleidingen zijn identiek aan de opleidingen die conform artikel 4.3 van de richtlijn 2013/32/EU en verder bepaald bij koninklijk besluit minimaal voorzien moeten worden voor het personeel van de beslissingsautoriteit. De tijdelijke inschakeling van personeel van een andere instantie blijft beperkt tot het afnemen van het gehoor. De inhoudelijke beoordeling van het verzoek, namelijk het opstellen van de ontwerpbeslissingen en het superviseren van de ontwerpbeslissingen blijft de exclusieve bevoegdheid van het personeel van het Commissariaat-generaal dat bovendien houder dient te zijn van een diploma dat toegang geeft tot betrekkingen van niveau A van de Staat (artikel 2 koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen). Artikel 15.2 van de richtlijn 2013/32/EU en art. 13.1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stellen dat het gehoor plaatsvindt in zodanige omstandigheden dat een passende geheimhouding wordt gewaarborgd. Dit principe geldt eveneens als het gehoor wordt afgenomen door personeel van een andere instantie. Daarnaast stelt artikel 48 van de richtlijn 2013/32/EU dat de autoriteiten die uitvoering geven aan deze richtlijn ten aanzien van alle informatie welke zij tijdens hun werk verkrijgen, gebonden zijn door het vertrouwelijkheidsbeginsel zoals omschreven in de nationale wetgeving. Dit betreft het beroepsgeheim bepaald in artikel 57/27 van de Vreemdelingenwet.” (*Parl. St.*, DOC 54-2548/001, p. 92-96).

Uit het voorgaande blijkt aldus ontegensprekelijk dat de commissaris-generaal niet enkel Belgische ambtenaren *stricto sensu*, maar ook medewerkers van het EUAA kan inschakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

In haar nota van 25 augustus 2025 stelt de commissaris-generaal dat de EUAA-experten die zij inschakelt werden opgeleid door het CGVS en het EUAA, dat EUAA-experten die deelnemen aan asielondersteuningsteams zich aan de hoogste normen houden op het gebied van integriteit, ethisch gedrag en professionalisme en dat deze experts zich moeten houden aan en handelen in overeenstemming met de “EUAA-gedragscode voor deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams” en vermeldt daarbij een weblink naar de voormelde EUAA Code of Conduct en het tussen België en het EUAA overeengekomen “Operational plan 2025-2026 agreed by the European Union Agency for Asylum and Belgium”, dat geldig is van 1 januari 2025 tot 30 december 2026. Dit operationeel plan voorziet onder 1.4.4. (p. 18) in een ‘EUAA-gedragscode voor deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams’.

In deze EUAA-gedragscode wordt gesteld dat, naast de hogergenoemde verplichting om zich aan de hoogste normen te houden op gebied van integriteit, ethisch gedrag en professionalisme, deskundigen bij het uitvoeren van hun ondersteunende taken niet mogen discrimineren op grond van geslacht, ras, godsdienst, etnische afkomst, leeftijd of seksuele geaardheid. Van alle deskundigen wordt verwacht dat zij iedereen beleefd en respectvol behandelen en rekening houden met de aard van de legitieme activiteiten waarmee zij zich bezighouden. Om hun taken naar behoren te kunnen uitvoeren, dienen zij het algemeen belang te dienen en zich te onthouden van activiteiten die hun onafhankelijkheid en de behoorlijke uitvoering van hun taken zouden kunnen ondermijnen of in gevaar brengen. Tijdens de uitvoering van dit plan moeten alle deskundigen een nultolerantie-beleid hanteren ten aanzien van schendingen van de grondrechten. Deze verplichting is in het bijzonder van belang bij de omgang met personen die internationale bescherming nodig hebben. Daartoe moeten deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams die in het kader van dit plan worden ingezet, zich houden aan en handelen in overeenstemming met de 'EUAA-gedragscode voor deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams'. Al deze deskundigen worden verzocht om vóór hun inzet een verklaring van naleving van de gedragscode van het EUAA te ondertekenen. Deskundigen moeten het Agentschap onverwijld op de hoogte brengen, via de daarvoor bestemde meldingskanalen, wanneer zij redenen hebben om aan te nemen dat er een schending van de gedragscode van het EUAA heeft plaatsgevonden of op het punt staat plaats te vinden in het kader van de operationele en technische bijstand van het Agentschap.

Voorts bepaalt het voormeld operationeel plan dat overeenkomstig artikel 8, lid 6 en artikel 19, lid 4 van de EUAA-verordening de deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams een opleiding moeten volgen die betrekking heeft op hun taken en functies en die noodzakelijk is voor hun deelname aan de door het Agentschap georganiseerde operationele activiteiten (p. 24).

Er kan niet worden ontkend dat de persoon die *in casu* het persoonlijk onderhoud heeft geleid en de verklaringen van de verzoeker heeft genoteerd, een belangrijke rol speelt.

Artikel 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 houdende de werking en de rechtspleging voor het commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bepaalt: *"De ambtenaren die de asielzoekers horen, de ontwerpbeslissingen opstellen en de ontwerpbeslissingen superviseren, dienen houder te zijn van een diploma dat toegang geeft tot [1] betrekkingen van niveau A]* van de Staat [1 en de gepaste kennis te bezitten van de normen die van toepassing zijn op het gebied van het asiel- en vluchtelingenrecht]". Hieruit volgt dat de ambtenaren die verantwoordelijk zijn voor het horen van verzoekers om internationale bescherming, houder dienen te zijn van een diploma dat toegang geeft tot betrekkingen van niveau A van de Staat.

In het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wordt met betrekking tot artikel 2 gesteld *"Betrekkingen van niveau 1" wordt "betrekkingen van niveau A" zoals beschreven in het koninklijk besluit van 4 augustus 2004 betreffende de loopbaan van niveau A van het rijkspersoneel"*.

Het is niet betwist dat *in casu* verzoeker werd gehoord door een EUAA-medewerker. Uit de voorliggende informatie in het administratief dossier kan echter niet blijken, zoals de verzoeker in het verzoekschrift terecht aanhaalt, of de EUAA-medewerker die tijdens het persoonlijk onderhoud verzoeker hoorde, daartoe over de nodige competenties en het nodige diploma beschikte conform artikel 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003. Uit de informatie die voorligt kan weliswaar blijken dat de tijdelijke inzet van EUAA-medewerkers strikt beperkt is tot het afnemen van gesprekken en dat het onderzoek van de inhoud van de aanvraag en het opstellen of controleren van ontwerpbeslissingen de exclusieve bevoegdheid van de ambtenaren van het CGVS blijft, die wel in het bezit moeten zijn van een diploma dat toegang geeft tot betrekkingen van niveau A, zoals voorgeschreven in artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003, maar niet aan welke diplomaverreisten de EUAA medewerkers waarop de commissaris-generaal beroep doet, moeten voldoen. Uit de door de commissaris-generaal bijgebrachte EUAA-gedragscode en het Operational Plan kan niet worden afgeleid welke diplomaverreisten gelden voor EUAA-medewerkers die in België belast worden met het horen van verzoekers om internationale bescherming. In de nota van de commissaris-generaal, wordt dit verder op geen enkele manier toegelicht. Er kan bijgevolg niet worden vastgesteld of het persoonlijk onderhoud werd gehouden door een ambtenaar die voldoet aan de vereisten van artikel 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 en er kan dus ook niet worden nagegaan of de bestreden beslissing is aangetast door een substantiële onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder dat wordt overgegaan tot bijkomende onderzoeksmaatregelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 6 augustus 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend zesentwintig door:

K. POLLET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET